

[Krag.]

i det. Og det har jeg bekendt her. Saa beder jeg den højtærede Minister om dog at lade denne Bekendelse staa ved sit Værd.

Den højtærede Minister maa ikke misforstaa dette, at jeg sad tavs i Udvalget, da den højtærede Minister talte. Ja, jeg var tavs, ikke paa Grund af Beundring, men paa Grund af Forundring over, at den højtærede Minister var saa løs i Genikkerne i Forhandlingen om denne Sag. Det er ikke sædvanligt, men det var virkelig Tilfældet ved denne Lejlighed, hvad ganske givet alle, som var til Stede, vil erkende Rigtigheden af. Jeg beklager, hvis den højtærede Minister ikke har forstaaet, at han her har leveret et enestaaende Bevis for Sandheden af det gamle Ord, at det dunkelt sagte er det dunkelt tænkte.

Men der vil altsaa ikke blive givet os Lejlighed til at faa disse Sager klaret, forstaaer jeg, endskønt vi i vort Ændringsforslag har begrænset den Opgave, som Rigsdagsudvalget skal have, til snævert at omfatte det Omraade i Forbindelse med Lovforslaget, som er uoplyst. Og jeg vil hævde, at den Tid, som vi har ment at skulle stille til Raadighed, nemlig Aaret 1937, vil være fuldt ud tilstrækkelig til at afsløre Urimeigheden af det foreliggende Lovforslag eller til at bibringe Overbevisning om, at det er forsvarligt at gennemføre det. Og naar vi saa tillige gør det under en saadan Form, at det Lovforslag, som eventuelt fremgaar af en saadan Undersøgelse, faar tilbagevirkende Kraft med Hensyn til de Ydelser, der skal præsteres til Københavns Kommune, ser jeg ikke, hvilken anden Grund der kan være til at nægte Opfyldelsen af dette Ønske end den Magtfølelse, som besjæler de Herrer, og som jo er begrundet i den talmæssige Situation, der er her paa Rigsdagen, hvorefter de Herrer kan afgøre det hele, saaledes som det passer dem. Det vil de jo ogsaa til syvende og sidst gøre. — Den højtærede Minister nikker — jeg var ikke i Tvivl derom.

Saa sagde den højtærede Minister, at det var virkelig Hensigten med den almindelige Udligning, hvorom der er stillet Forslag her i den høje Rigsdag, at lade København, Gentofte og Frederiksberg indgaa i denne Udligning paa det nuværende Udgifts- og Skattegrundlag, og samtidig skal den Udligning de 3 Kommuner imellem, der her er Tale om, ogsaa foregaa paa det hidtidige Udgifts- og Skattegrundlag. Indser den højtærede Minister ikke, at det er . . . (Afbrydelse af *Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard]). . .

Hvis den højtærede Minister vilde gøre sin Bemærkning saa højt, at jeg kunde høre den? (Afbrydelse af *Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard]). Ja netop. Altsaa, naar den almindelige Udligning er gennemført, og den anden, den lokale, skal følge efter, bliver det paa et andet Grundlag, den maa ske, og omvendt, er denne gennemført og den almindelige kommer bagefter, bliver det paa et andet Grundlag, den almindelige Udligning skal foregaa. Altsaa, naar Sagerne paa dette Punkt afklares, viser det sig, at Endemaalet med det foreliggende Lovforslag er paa Forhaand at skaffe Københavns Kommune de Penge, den skal ofre i den almindelige Udligning. Det er lidet blufærdigt, at Flertallet fremsætter et saadant Forslag; men jeg forstaaer Formaalet, og jeg erkender ogsaa Styrken hos dem, der har rejst saadanne Krav, og det er den, den højtærede Minister har maattet bøje sig for. Ret her og Ret der, det er altid forskelligt i de forskellige Magthaveres Hænder. Men sluttelig vil jeg sige, at den højtærede Minister burde, da han havde Ordet, have udtalt sig om, hvorvidt min Hovedpaastand i denne Sag er berettiget eller ikke, nemlig at en ligelig skattemæssig Bæreevne i de tre Kommuner ikke kan tilvejebringes, naar man foretager Udligningen i to Omgange. Jeg kunde meget ønske, at den højtærede Minister besvarede det Spørgsmaal, jeg stillede forrige Gang, jeg havde Ordet, og som jeg nu tillader mig at gentage.

Christmas Møller: Jeg har kun et Par ganske enkelte Bemærkninger at gøre.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, til hvem jeg sagde, at vi havde omtalt Udvalgsforhandlingerne vedrørende et bestemt Forslag, men i øvrigt ikke kunde tale offentligt om Udvalgsforhandlingerne, spurgte, om det ogsaa gjaldt Huslejudvalget. Jeg forstaaer ikke, hvorfor det ærede Medlem har stillet det Spørgsmaal til mig. Jeg ved særdeles vel, at der i Pressen har staaet Meddelelser om, hvad der før Jul er foregaaet i dette Udvalg. Tror det ærede Medlem, at det er forbeholdt ham og hans Presse at skildre Udvalgsforhandlingerne? Men jeg forstaaer nu slet ikke, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen drager hele dette Spørgsmaal frem, for dette og den Maade, hvorpaa den Sag behandles, er Udtryk for den nye Tingenes Tilstand. Naar man er uenig om et eller andet, afbrydes Udvalgsforhandlingerne, og saa hviler de, for dette Udvalgs Vedkommende nu en Maaned.¹¹ Jeg kan kun være taknemmelig for, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen